

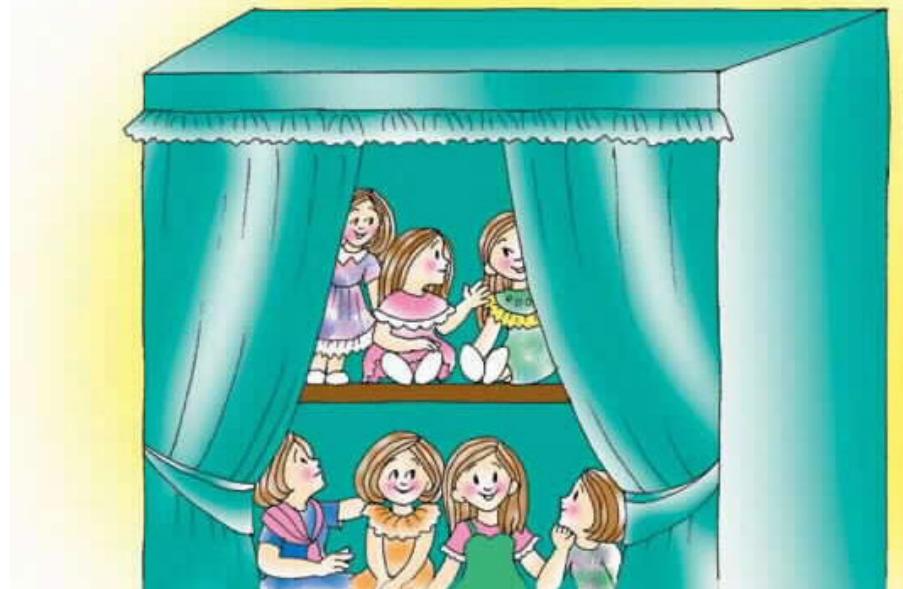

הילדה הקטנה אמילי אהבה מאוד בובות. היה לה ארון מלא בובות שקיבלה אותן במהלך הולדת ולחגים שונים מהדודות והדודים שלה.

גם אמא ואבא קנו לה בובות כאשר יצאו אתה לקניות. לבובה הישנה ביותר קראו אמירוסי. היא הייתה יפה מאוד.

כשאמילי הייתה קטנה מאוד היא אהבה את אמירוסי וdagha לה יפה. אבל אחרי שהתחילה לקבל בובות אחרות היא שכחה על אמירוסי והזניחה אותה. הבובה נשאה מילוכלת ומואבקת.

הבובות החדשנות של אמילី לבשו שמלות יפות. את השמלות עשה להן במיוחד חציית של אמה, ואחרות הובאו מחוץ לארץ על ידי אבא. הן היו יקרות מאוד. אחדות היו עשויות משי או קטיפה ורקומות בחוטי זהב. שמלות של הבובות היו כה יפות שניתן היה ללבת בהן לנשף המלכה.

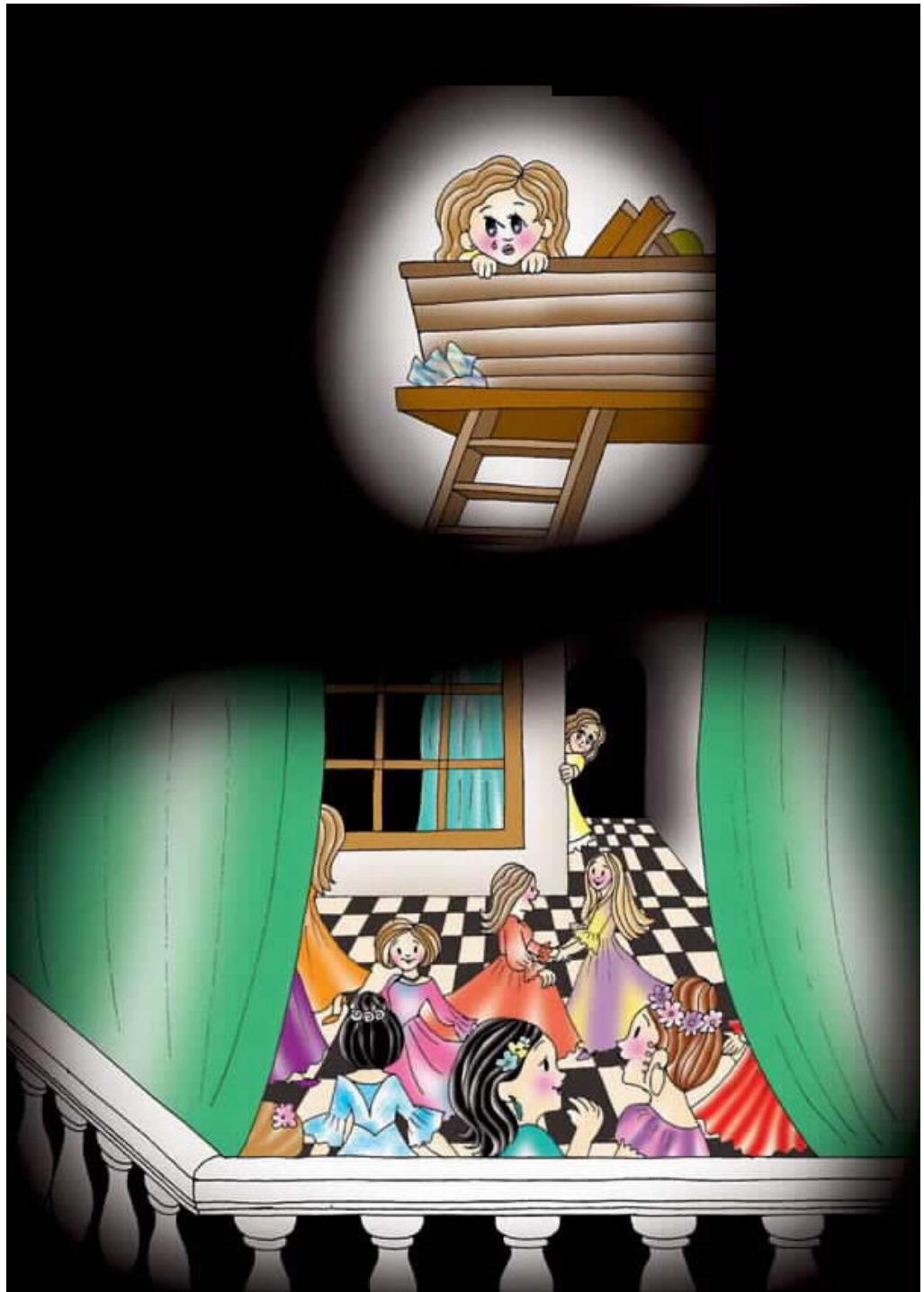
אר לאמירותי המסכנה הייתה רק שמלת אחת. היא הייתה כבר מלוכלת ומוזנחת מדי כדי שאמילី תdag לה. את אמירותי שמו בעליית הגג ועזבו אותה לנפשה. את הבובות היפות האחרות שמרו בחדר השינה של אמילី, בתוך ארון יפה, עשוי במיוחד עבורן.

יום אחד היה לבובות של אמילី רעיון יפה. הן החליטו לערוך נשף ריקודים על מרפסת חדרה של אמילី. "איזה רעיון יפה" אמרו כל הבובות וכולן התרגשו מאד.

בערב הן המתינו בסבלנות עד שאמילי תירדם. וכשהיא רק עצמה את עיניה כל הבובות קפצו מהארון וניגשו למיטה של אמילי, לוודא שהיא אمنם כבר ישנה. ואז רצו כולן דרך החדר למרפסת והתחילה להכין את רחבת הריקודים.

הן ציסו את הרצפה בספרי האגדות היפים של אמילי. הן תלו על הקירות צעיפים צבעוניים של אמא. הן הכינו נברשות מגולות של אחיה של אמילי, ואלה זרחו באור הירח כמו בדולח. רחבת הריקודים נראתה נהדר. כל הבובות הזמנו לנשף. אפילו הבובות הצרפתיות של אחותה הקטנה של אמילי. הן התלבשו בשמלותיהן היפות כדי הילכו לנשף מלכותי בארמון המלך.

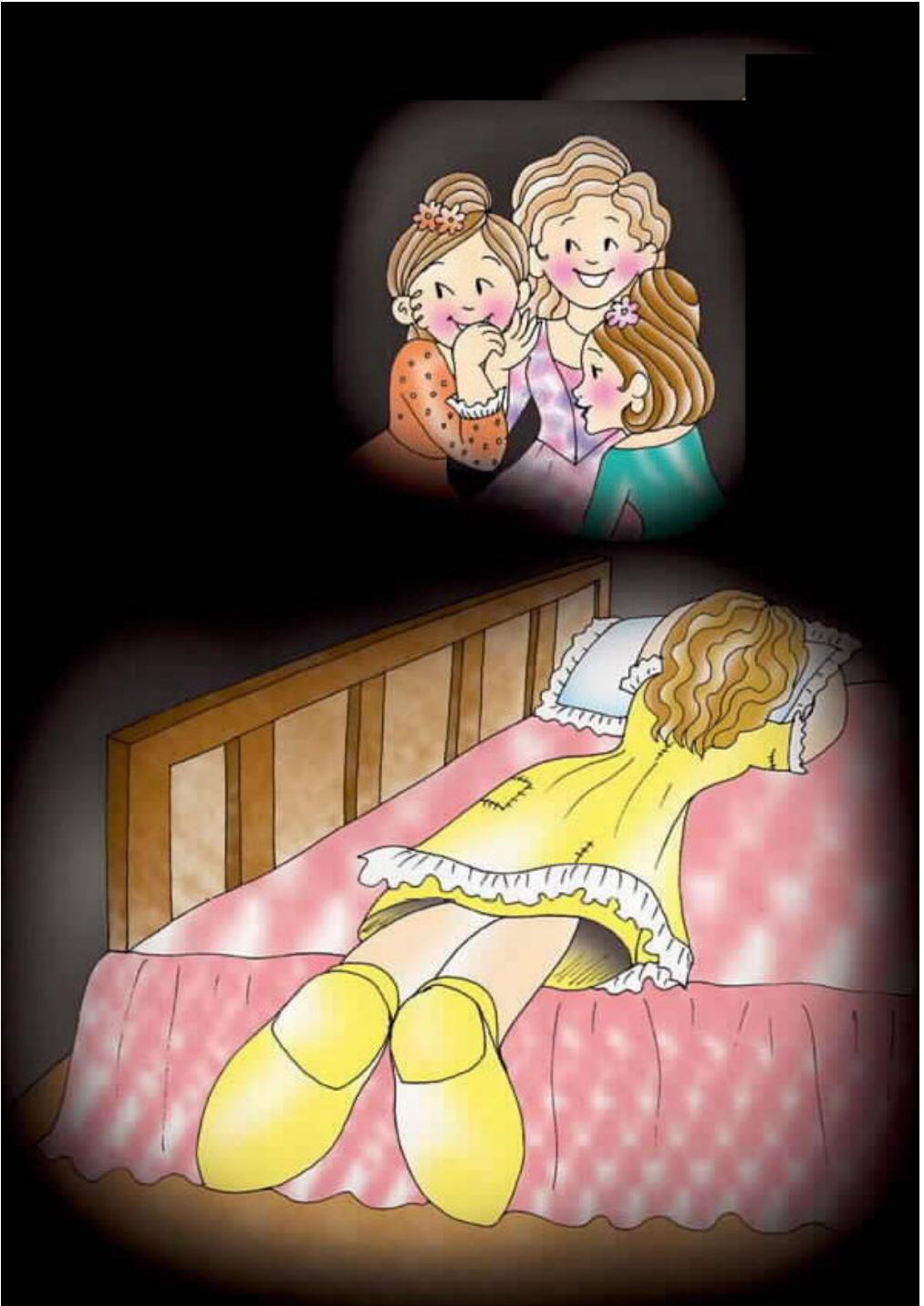

רחבת הריקודים הת מלא בובות יפות רבות. אבל אחת לא הייתה שם, וזה לא אחראת מאשר אמירוסי המסכנה. היא לא הזמנה כי לא הייא לה בגדים מתאימים לנשף מפואר צזה. היא חיכתה בעליית הגג לגמרי לבדה. היא הייתה עצובה מאד. עיניה הת מלאו בדמיות. כל הבובות האחרות התלבשו יפה והלכו לנשף, ואotta השאירו מאחוריהן.

היא לא יכולה להחזיק מעמד להיות קר לבדה. היא ירדה מעליית הגג ורגליה משכו אותה למרפסת. "כמה יפה" התרגשה אמירוסי. היא הביטה סביב וראתה את המראה הנהדר ביותר שהזדמן לה אי-פעם. הבובות רקדו בקלות כמו נוצות. אבני חן שעל שמלוותיהן זרחו באור הירח. אמירוסי שמעה איך הן צוחקות תור ריקודים.

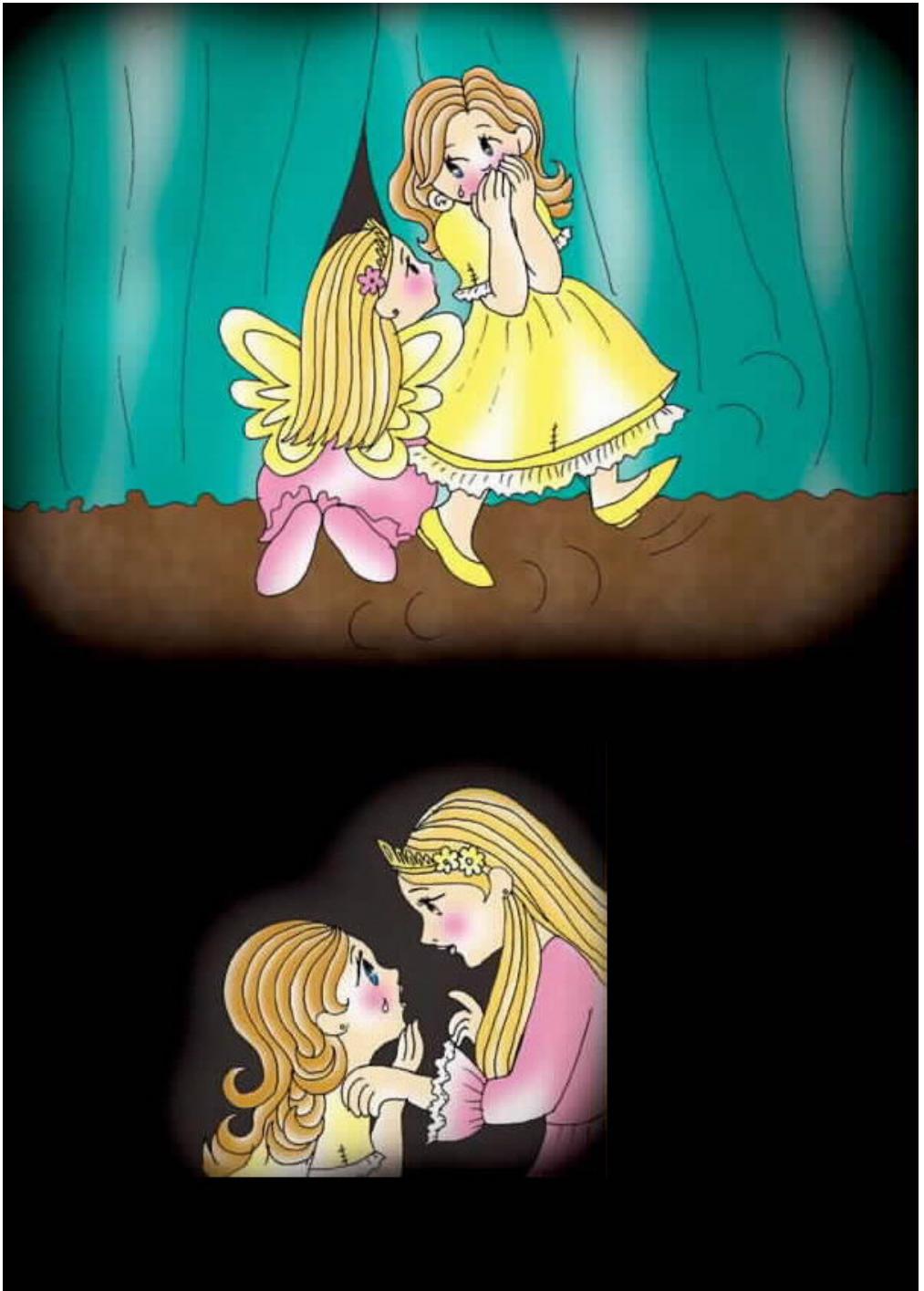
היא ניגשה בזיהירות לרחבת הריקודים אבל כל הפנו לה עורף. היו כאלה שלא שמו לב עליה או העמידו פנים שלא מכירות אותה.
היא חיכתה אליהן, אבל אף אחת לא החזירה לה חיור. אף אחת לא רצתה להתיידד אתה.
היא עמדה בצד הרחבה וקיווותה שמיishaו יזמין אותה לרקוד, והביטה אליהן בכמיהה. אבל הן לא הבינו עליה.

אמירוסי הייתה עצובה מאד. בובות אוחdot הסתכלו עליה בבזוז וגיחכו. היא התחילה להתביש. דמעות זלגו מעיניה. היא לא יכולה לעמוד בזה יותר ורצה חזרה לעליית הגג. שם נפלה על המיטה והמשיכה לבלוטות עוד יותר. הכרית שלה נעשתה רטובה כולה מדמעות. היא לא רצתה לשמוע את המוסיקה שבאה מהמרפסת. הצחוק צرم לה באוזניה.

אבל לא יכולה לסבול יותר את בדידותה בעליית הגג.
"אילו רק יכולתי..."
היא ירדה שוב למיטה ובקצה אצבעות יצא למרפסת.
אבל לא ניגשה לרוחבת הריקודים. היא הסתרה אחרי
וילון והבטה על הנשף. "הו, כמה יפה!" נאנחה
אמירוסי. כמה שהיא רצתה להיות שם ולרקוד עם
בובות אחרות. לבה דפק חזק. קשה היה לה לסבול
זאת. היא כיסתה את פניה בידיה וניסתה לעצור את
הbeci.

אבל כשנעה אחרת, פגעה במישהו שהבית גם כן מעבר לילון.

"סליחה" מלמלה אמירוסי בענווה. אבל אז הביטה על הדמות שלידה. הו! זו הייתה פיה יפהפה. היא עמדה שם, ליד אמירוסי, והביטה על הנשף. כשעפה מעל הגן היא ראתה את הבובות הרוקדות. עכשו היא הסתכלה על אמירוסי בהתפלאות.

"מדוע את מיצcha מאחוריו הילון. מדוע לא תצא ולא תרקי שם?" שאלת הפיה הקטנה והביטה על פניה העצוביים של אמירוסי.

דמות גדלות זalgo מעינייה של אמירוסי.

"אני.. אני לא הוזמנתי לנשף, כי אין לי בגדים מספיקים. אני לא נראית מתאימה.." והתחליה לבכות שוב. הפיה ריחמה עליה. "לא, אל תבci. אתן לך את השמלה שלי. תוכל ללבוש אותה וללכת לנשף. בוודאי ולא יכירו אותך. אבל أنا, תחזיר לי את השמלה לפני זריחת השמש כי אני חייבת לחזור לאرض הפיות מוקדם בוקר. אחרת אסתבר בצרות. ואל תשכח ש אסור לך לדבר" אמרה הפיה החמודה כשהיא מנגבת את דמעות מעייניה של אמירותי.

פני אמירותי האירו באושר "הו! באמת? את כה נדיבת..".

הפייה הלבישה את אמירותו בשמלה היפה, מבריקה, ובעצמה לבשה את השמלת ישנה של אמירותו. היא סרקה את שערותיה עד שזhero באור הירח. "אמירותי את נראית נחדר, יותר יפה מפייה" אמרה הפיה כשהיא שמה את הכתף שלו על ראשה של אמירותו. ובאמת אמירותו דמה לנסיכה או אפילו יותר מכך. שערותיה הבהירות התנופפו כשלכה, פניה זhero כשחינכה, עיניה זrhoו בכחול עמוק. היא הייתה מאושרת.

אמירותי עלתה בשקט על רוחבת הריקודים. היא נראתה כמו נסיכה ממשית. כשהעבירה בין הרוקדים כולם הביטו עליה בעיניהם פתוחות לרווחה. איש לא ידע מי היא. "היא נראה נסיכה מארץ רחוקה" אמרו הבובות כשרצו לברך אותה.

אמירוסי חייכה יפה. כל הבובות התנעהו אליה כמו למלכה. הכתר של ראה ושמלה זהרו באור הירח כמו אלפי כוכבים. כל הבובות הביטו עלייה בקנאה. אלא שצחקו ממנה כי הרבה רצוי עשו ליה לידה ולדבר אתה.

"אמריו, מאיין אתה? ואיר קוראים לֵר?" שאלו כולם. אך היא לא דיברה. רק נעה בראשה וחיכתה אליהן. כל הבובות רצוי לרקוד אתה. היא יצאתה איתן לרחבת ריקודים ונעה שם כמו נוצה. היא צחקה באושר וركדה עד שרגליה כאבו. היא רקדת כל הלילה עד שהשחר התחיל לבקווע.

לפני זרימת השמש היא הביטה סביבה "הו, כבר בוקר.
אני מוכרכה לחזור" היא הפסיקת רוקוד ורצה לאורך הרחבה.

"אל תלci. תישארו אتنנו" בקשו הבובות וניסו לעזור אותה, אך היא ברחה מהן ורצה לקצה המרפסת. כולם רצויו אחריה ואחזו בה. היא לא יכולה לזוז.

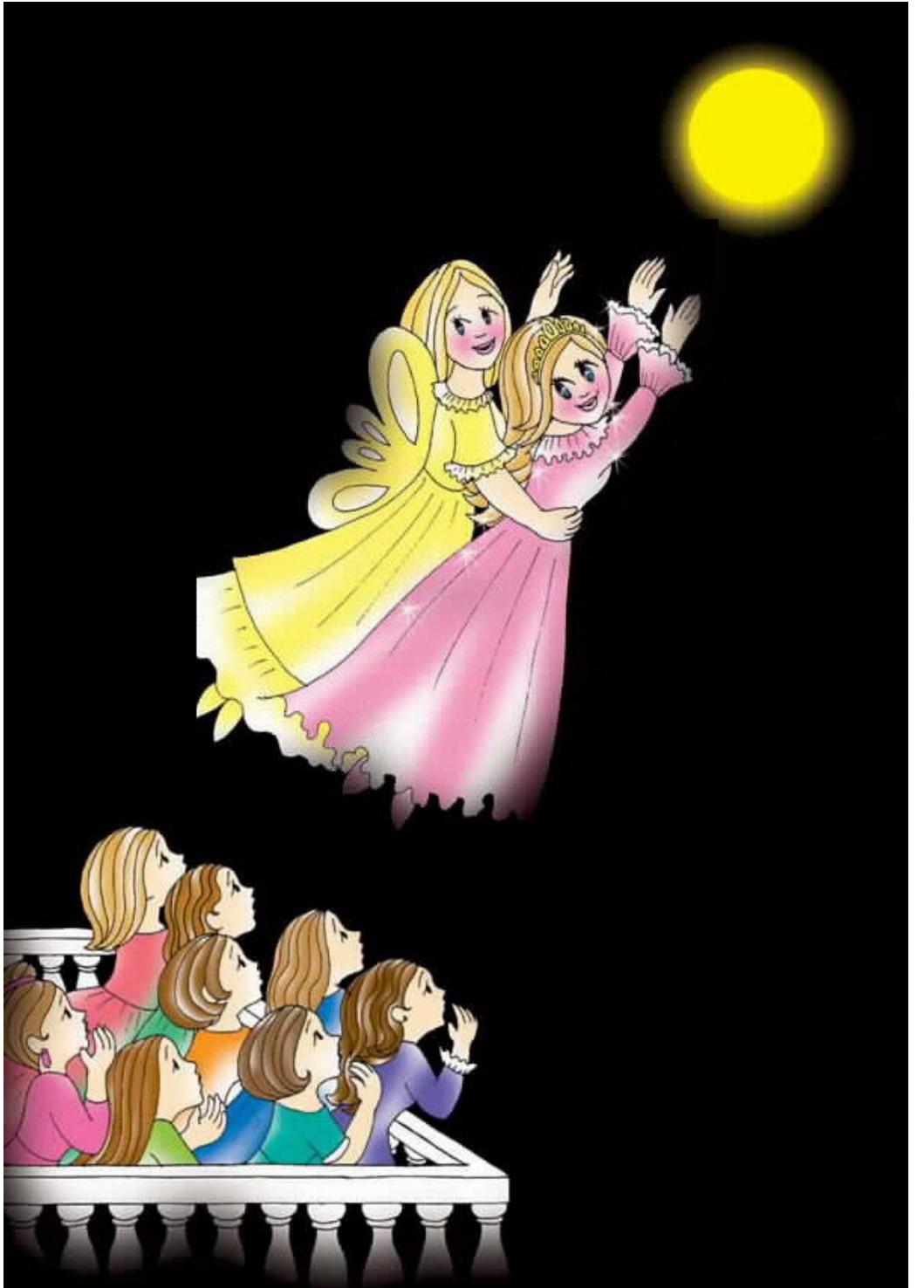
השמש התחלפה לזרוח. אם אמירוסי לא תחזור לפיה ותחלף אתה בבגדיה, הפיה תשתבע בצרות.

אמירוסי לא רצתה לגרום לצרות לפיה הנדיבת.
אנא, נסיכה, אל תלci. אנו רוצות להתיידד איתך. אנו גאות שיש לנו נסיכה בניינו" אמרו הבובות.

"נסיכה? לא ידידותי" לא יכולה אמירוסי לשתק יותר
אני לא נסיכה. אני רק אותה אמירוסי היונה מעליית הגג".

"מה? אמירותי מעליית הגג? זה לא יתכן. לא מירוסי
שאנו מכירות אין בגדים יפים כליה" אמרו הבובות.
"לא, אין לי בגדים יפים כליה. רק קיבלתי אותם
בהתהania מהפיה שבאה לנשף שלנו. ועכשו אני חייבת
למהר כי עלי להחזיר את הבגדים מהר. אנא, תנו לי
ללכת." אמרה אמירותי בענווה.
"מה? אמירותי בגדים מושאלים?" אמרו "אייזו בושה
לנו!" קראו כל הבובות ודחפו את אמירותי. והיא
החליקה והתחלקה לפול מהמרפסת.
"או, לא!!" היא צעקה תוך נפילה.
הפייה שראתה את הcola עפה אליה מיד. היא תפסה
אותה בזרועותיה והחזירה אל המרפסת.
הפייה כעסה מאד.

כל הבובות הבינו בהפתעה.
"אמירוסי היא הבובה החמודה ביותר" אמרה הפיה
לבובות אחרות "magiu לה להגיא לארץ הפיות. אקח
אותה איתך. רק בובות טובות, בעלות תכונות מיוחדות
יכולות להגיא לארץ הפיות. אלא שמתיחסות בגנות
ולא מכבדות אחרים לא תגעה לשם לעולם. לכן אתן
צרכות ללמידה לנוהג בנסיבות ובנסיבות כמו שנוהגת
אמירוסי. ולא חשוב כלל איך מישהו מתלבש" אמרה
הפיה.
והיא עפה לארץ הפיות יחד עם אמירוסי.